

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3To/30/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117010754
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Halkociová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8117010754.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Moniky Halkociovej a sudcov JUDr. Petra Tobiaša a JUDr. Mariána Sninského na verejnom zasadnutí konanom dňa 04.06.2020, v trestnej veci obžalovaného P. M. pre prečin skresľovanie údajov hospodárskej a obchodnej evidencie podľa § 259 ods. 1 písm. c), ods. 2 písm. b) Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 6T/14/2017 zo dňa 03.04.2019, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného P. M..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uznal obžalovaných Q. M. a P. M. vinnými z prečinu skresľovanie údajov hospodárskej a obchodnej evidencie podľa § 259 ods. 1 písm. c), ods. 2 písm. b) Tr. zákona, u obžalovaného P. M. spáchaného formou pomoci podľa § 21 ods. 1 písm. d) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- koncom roka 2014 obžalovaný P. M. telefonicky kontaktoval Q. M.E., aby ju požiadal o prepis spoločnosti Tobistav, s.r.o., so sídlom Fučíkova 438, Giraltovce, na svoju osobu, kde následne Q. M. preberacím protokolom zo dňa 03.12.2014 prebrala spoločnosť Tobistav, s.r.o., so všetkými dokladmi aj kompletným účtovníctvom, ktoré za jeho pomoci uskladnila v pivnici na ul. U. XX, F., následne účtovníctvo po krátkom čase prevzal so súhlasom Q. M. z pivnice na neznáme miesto, za účelom, aby ním nemohla disponovať a tým Q. M. od 03.12.2014, ako konateľka a osoba zodpovedná za vedenie účtovníctva spoločnosti VH transport, s.r.o., so sídlom Bratislava - Ružinov, ul. Klincová 37/B, IČO: 36507971, za zdaňovacie obdobie roka 2014 nevedla riadnym spôsobom účtovníctvo tejto spoločnosti tak, ako jej to ukladá Zákon o účtovníctve č. 431/2002 Z. z.

Za to obžalovanému P. M. uložil podľa 259 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona pri existencii poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Tr. zákona a neexistencii priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona výkon trestu podmienenečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona určil skúšobnú dobu podmienenečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov.

Obžalovanej Q. M. uložil okresný súd podľa § 259 ods. 2 Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 1 roka, ktorého výkon podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona podmienenečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona. Vo vzťahu k obžalovanej M. nadobudol rozsudok okresného súdu právoplatnosť dňa 21.05.2019, keďže obžalovaná vzala späť pôvodne podané odvolanie.

Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný P. M. a to tak proti výroku o vine ako aj proti výroku o treste. V písomne podaných dôvodoch odvolania namietal, že okresný súd pri svojej rozhodovacej činnosti nezohľadnil pre rozhodnutie právne rozhodnú

skutočnosť a to, že za vedenie účtovníctva je výlučne zodpovedný konateľ obchodnej spoločnosti a to len za čas výkonu funkcie štatutárneho orgánu obchodnej spoločnosti, čo vyplýva z príslušných ustanovení Obchodného zákonníka. Obžalovaná M. bola konateľkou spoločnosti Tobistav s.r.o. až odo dňa 03.12.2014 (tak ako to vyplýva z vykonaného dokazovania - vznik jej funkcie konateľa podľa výpisu z obchodného registra), a teda až od tohto dátumu jej podľa príslušnej právnej úpravy začala ako konateľke svedčať zákonná povinnosť konateľa a s tým spojená zodpovednosť za vedenie účtovníctva spoločnosti Tobistav s.r.o. Z uvedeného dôvodu nie je možné vyvodzovať závery, že M. riadne nevedla účtovníctvo spoločnosti za zdaňovacie obdobie roku 2014, teda počas celého kalendárneho roka 2014, keďže táto bola konateľkou predmetnej obchodnej spoločnosti len 28 kalendárnych dní kalendárneho roka 2014. K tomu skutku malo dôjsť dokonca za pomoci obžalovaného P. M.. Je nesporné, že do 03.12.2014 bola za vedenie účtovníctva zodpovedná osoba rozdielna od osoby obžalovanej Q. M. a preto len svedok M., konateľ spoločnosti Tobistav s.r.o., niesol za čas od 01.01.2014 do 03.12.2014 zodpovednosť za riadne plnenie si zákonných povinností konateľa ohľadne vedenia účtovníctva spoločnosti Tobistav s.r.o. Neexistovala súbežná zákonná povinnosť M. a obžalovanej M. pre riadne vedenie účtovníctva spoločnosti Tobistav s.r.o. za rok 2014. Doposiaľ vykonaným dokazovaním bolo dokázané, že preberacím protokolom zo dňa 03.12.2014 uzatvoreným medzi odovzdávajúcimi F..M. a obžalovanou M. ako preberajúcim došlo k odovzdaniu účtovníctva spoločnosti Tobistav s.r.o. neskôr premenovanej na spoločnosť s obchodným menom VH TRANSPORT s.r.o.. Vykonaným dokazovaním bolo takisto preukázané, že na základe preberacieho protokolu zo dňa 15.06.2015 uzavretého medzi obžalovanou M. ako odovzdávajúcou a T. F. ako preberajúcim sa dostalo účtovníctvo spoločnosti vrátane účtovníctva tejto spoločnosti za rok 2014 do držby konateľa S.Á. F. občana Poľskej republiky a to v rámci účtovníctva spoločnosti Drave company s.r.o. ako aj ostatné doklady všetkých so spoločnosťou Drave company s.r.o. zlúčených spoločností. V zmysle označených protokolov mala obžalovaná M. účtovníctvo Tobistav s.r.o./VH TRANSPORT s.r.o. v držbe od 03.12.2014 do 15.06.2015, a teda z uvedeného dôvodu nebolo možné uznať ju vinnou za to, že nevedla riadnym spôsobom účtovníctvo tejto spoločnosti za zdaňovacie obdobie roka 2014. Z výpisu z obchodného registra VH TRANSPORT s.r.o. vyplýva, že táto spoločnosť zanikla zlúčením s právnym nástupcom Drave company s.r.o. Prešov na základe zmluvy o zlúčení zo dňa 15.04.2015. Povinnosť viesť účtovníctvo spoločnosti Tobistav s.r.o./VH TRANSPORT s.r.o. zo zákona zaniklo zánikom spoločnosti TOBISTAV s.r.o. To, že sa spoločnosť Drave company s.r.o. stala univerzálnym právnym nástupcom Tobistav s.r.o./ VH TRANSPORT s.r.o. malo za následok, že súčasťou účtovníctva Drave company s.r.o. sa zo zákona stalo účtovníctvo VH TRANSPORT s.r.o. ako právneho nástupcu zaniknutej spoločnosti v dôsledku zlúčenia. Súčasťou účtovníctva Drave company s.r.o. sa stalo nielen účtovníctvo VH TRANSPORT s.r.o. ako to vyplýva z preberacieho protokolu, ale aj ďalších spoločností zlúčených s Drave company s.r.o. a toto všetko účtovníctvo v stave k 15.06.2015 nesporne prebral S. F. dňa 15.06.2015, o čom vlastnoručne úradne overene podpísal preberací protokol. Z uvedeného dôvodu sa teda nestal skutok tak, ako je tento uvedený v obžalobe, ale účtovníctvo Tobistav s.r.o./ VH TRANSPORT s.r.o. sa dostalo do držby S. F. bytom v Poľskej republike, kedy jeho držba u obžalovanej M. týmto dňom zanikla. Spoločnosť Drave company zanikla z dôvodu ex offio výmazu zo dňa 16.05.2018. Pokiaľ z uvedených dôvodov nedošlo u obžalovanej M. k spáchaniu prečinu, tak potom nemohlo dôjsť k poskytnutiu pomoci k spáchaniu obžalovaného prečinu zo strany obžalovaného M.. Ako neakceptovateľné označili závery prijaté okresným súdom, ktoré na ujmu neviny P. M. sa označujú za protiprávnu pomoc pri uskladení časti účtovníctva spoločnosti Tobistav s.r.o. v pivničných priestoroch bytového domu na ulici U. Č. XX Q. F.. Niet žiadnej právnej úpravy, ktorá by explicitne ustanovovala spôsob a miesto uskladnenia účtovných dokladov, čo nevyklučuje využitie pivničných priestorov pre takéto účely. O ďalšom právnom osude účtovníctva obžalovaní podali súdu dôkaz a to preberací protokol z 15.06.2015 medzi S. F. a Q. M.. Pokiaľ okresný súd uveril preberaciemu protokolu zo dňa 03.12.2014 medzi odovzdávajúcim M. a obžalovanou M. ako preberajúcou, niet žiadneho zákonného dôvodu neuveriť pravdivosti rovnakého dôkazu a to preberacieho protokolu zo dňa 15.06.2015 medzi S. F. ako preberajúcim a Q. M. ako odovzdávajúcou. Na podporu hodnovernosti uvedeného protokolu aj keď zrejme nad rámec svojich povinností navrhovala obhajoba výsluch svedka S. F., tento návrh na doplnenie dokazovania aj okresný súd prijal a rozhodol sa ho vykonať tým, že ho opakovane predvolával, avšak nakoniec od vykonania tohto dôkazu upustil a v odôvodnení rozsudku označil vykonanie výsluchu svedka F. za nepotrebné pre meritórne rozhodnutie vo veci. Tento postup pokladajú za nezákonné upretie práva obžalovaných na spravodlivý proces, keďže súd mohol a mal vykonať všetky do úvahy prichádzajúce úkony na zabezpečenie vykonania tohto dôkazu, právnu pomoc do Poľskej republiky nevynímajúc. Navrhol preto, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu a sám oslobodil obžalovaného P. M. spod obžaloby prokurátora alternatívne, aby zrušil rozsudok okresného súdu a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Krajský súd na podklade odvolania podaného oprávnenou osobou a v zákonom stanovenej lehote preskúmal v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, teda odvolanie vo vzťahu k obžalovanému P. M., keďže nezistil dôvod pre preskúmanie obžaloby aj vo vzťahu k obžalovanej M., nezistil pritom dovolací dôvod, ako aj krajský súd preskúmal správnosť postupu konania, ktoré vydaniu rozsudku predchádzalo a dospel k nasledovným záverom.

Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, keď vypočul obžalovaných Q. M. Y. P. M., ďalej svedka F. M. a prečítal listinné dôkazy. V súlade s ustanovením § 240 ods. 1, 3 Tr. poriadku, bola tak obžalovaným, ako aj ich obhajcom, doručená výzva na oznámenie návrhov na vykonanie dôkazov, pričom boli zároveň poučení o tom, že vykonanie neskôr navrhnutých dôkazov, ktoré stranám boli známe v čase doručenia výzvy, môže súd odmietnuť. Po doručení obžaloby ani výzvy, strany nežiadali vypočuť ako svedka občana Poľskej republiky, S. F., napriek tomu sa okresný súd opakovane pokúšal tohto na návrh obhajoby predvolať a vypočuť.

Pokiaľ ide o samotný obsah vykonaných dôkazov obžalovaní popreli spáchanie skutku kladeného im za vinu obžalobou prokurátora, keď obžalovaný M. uviedol, že on len na žiadosť obžalovanej M., ktorá prejavila záujem o kúpu obchodnej spoločnosti, sprostredkoval kontakt na svedka F. M., ktorý mal záujem o predaj obchodného podielu spoločnosti Tobistav s.r.o. Následne obžalovaný M. priznal, že len na požiadanie obžalovanej M. tejto, keďže nemala motorové vozidlo, previezol účtovníctvo spoločnosti Tobistav s.r.o. do miesta bydliska na ulicu U. Q. F. a následne, pri prevode na S. F. zase odviezol na jej požiadanie účtovníctvo z bytového domu.

Zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe prokurátora je však obžalovaný M. usvedčovaný predovšetkým výpoveďou obžalovanej M., ktorá uviedla, že pracovala ako robotníčka v spoločnosti PENAM s.r.o., mala tri deti, bývala v podnájme, bol to obžalovaný M., ktorý ju telefonicky kontaktoval niekoľkokrát za účelom prevodu obchodných spoločností, načo ona prišla pred notársky úrad, kde jej dal obžalovaný M. peniaze na poplatky a doklady, na ktorých bolo potrebné overiť podpisy, myslela si, že sa zbaví firiem, pretože kvôli firmám chodila dosť po polícii, podpísané a overené doklady doniesla obžalovanému M. a o niekoľko dní jej obžalovaný M. doniesol domov doklady spoločnosti Tobistav s.r.o., ktoré uložili do pivnice a potom pre tie doklady obžalovaný prišiel a previedol spoločnosť na inú osobu. Obžalovaný M. všetko riadil, nebolo to z jej hlavy, M. poznal jej zlú finančnú situáciu, ona nemala záujem podnikáť, nevedela, v akom stave je spoločnosť Tobistav s.r.o., žiadne účtovníctvo nevedela, nemala záujem vykonávať podnikateľskú činnosť, všetko robila kvôli odmene vo výške od 20 eur do 100 eur, ktorú odmenu jej za prepis firiem vyplácal obžalovaný M..

Svedok F. M. uviedol, že od 28.7.2005 do 24.11.2014 bol jediným konateľom spoločnosti Tobistav s.r.o., od 25.11.2014 sa stala novou konateľkou spoločnosti Q. M., ktorá ho oslovila telefonicky s tým, že chcela kúpiť jeho obchodný podiel. V spoločnosti Tobistav s.r.o. bolo zamestnaných okolo 70 zamestnancov, ktorým on mzdy za mesiace október a november 2014 riadne vyplatil, spoločnosť Tobistav s.r.o. nemala žiadne dlhy, odvody do Sociálnej poisťovne (ktorá vo veci podala trestné oznámenie) za mesiace október a november 2014 v sume 14.345,41 eur mala zaplatiť nová konateľka, obžalovaná Q. M.. Dôvodom, pre ktorý on obchodný podiel predal, bolo to, že nechcel ďalej podnikáť, na druhej strane ten istý svedok vypovedal, že zamestnanci spoločnosti Tobistav s.r.o. prešli do jeho inej obchodnej spoločnosti, teda, že zrejme ďalej podnikal.

Ani krajský súd neuveril výpovediam obžalovaného M., ktorý uviedol, že svedka M. poznal len z videnia a len sprostredkoval obžalovanej M. kúpu s.r.o., na druhej strane uvádzal, že M. požičiaval peniaze na živobytie, ktoré mu dodnes nevrátila, nelogicky potom vyznieva jeho výpoveď pokiaľ tvrdil, že to bola M.E., ktorá chcela kupovať obchodné spoločnosti, keď na druhej strane samotný obžalovaný M. uvádzal, že za kúpu obchodnej spoločnosti platí kupujúci a nie že by on platil kupujúcej ako to tvrdí obžalovaná M.. Nevieryhodne vyznieva aj výpoveď obžalovaného M., keď uviedol, že 3.12.2014 išiel okolo notárskeho úradu práve v čase, keď tam došlo k podpisu o prevode obchodného podielu a zmene konateľa spoločnosti Tobistav s.r.o. z predchádzajúceho konateľa F. M. na obžalovanú Q. M.. Aj krajský súd uveril výpovedi obžalovanej M., ktorá uvádzala, že prepisy obchodných spoločností riadil obžalovaný M., že tento jej dal peniaze aj na zaplatenie notárskych poplatkov, keď je nevieryhodné, aby obžalovaná M. ako robotníčka v pekárni a matka troch detí mala finančné prostriedky na notárske poplatky, resp. na nákup obchodných spoločností. Sám obžalovaný M. pritom vypovedal, že o nepriaznivej finančnej situácii obžalovanej M. vedel.

Z listinných dokladov potom plynie, že na základe rozhodnutia jediného spoločníka spoločnosti Tobistav s.r.o. zo dňa 25.11.2014 bol schválený prevod obchodného podielu na nových spoločníkov a to DELTA INTERNATIONAL s.r.o., VH consulting s.r.o. a REDACON s.r.o., zároveň došlo k zmene obchodného mena z pôvodného Tobistav s.r.o. na VH transport s.r.o., bola schválená zmena sídla spoločnosti a konateľkou sa stala obžalovaná Q. M.. Spoločnosť VH transport s.r.o. zanikla zlúčením, kde právnym nástupcom je spoločnosť Drave company s.r.o., dňom 15.6.2015 sa novým konateľom stal S. F..

Preberacím protokolom zo dňa 3.12.2014 odovzdal F. M. preberajúcej Q. M. doklady spoločnosti Tobistav s.r.o. a to doklady o založení spoločnosti od 28.7.2005, hotovosť v pokladni podľa priloženej uzávierky a kompletne účtovné doklady. Za zmienku stojí skutočnosť, že aj keď podľa výpovedí všetkých vypočutých malo dôjsť k odovzdaniu a prebratiu účtovníctva v jeden a ten istý deň, 3.12.2014, podpis F. M. ako odovzdávajúceho, bol u notára osvedčený dňa 4.12.2014 a podpis preberajúcej Q. M. bol u notára osvedčený dňa 3.12.2014.

Trestného činu skresľovania údajov hospodárskej a obchodnej evidencie podľa § 259 ods. 1 Tr. zákona sa dopustí ten, kto uvedie nepravdivé alebo hrubo skresľujúce údaje alebo zatají povinné údaje o závažných skutočnostiach vo výkaze, hlásení, vo vstupných údajoch vkladných do počítača alebo v iných podkladoch slúžiacich na a) štatistické zisťovanie v úmysle zabezpečiť sa sebe alebo inému neoprávnené výhody, b) evidenciu zamestnancov v úmysle zabezpečiť sa sebe alebo inému neoprávnené výhody, c) kontrolu účtovníctva, d) kontrolu použitia dotácie, subvencie alebo iného plnenia zo štátneho rozpočtu, z rozpočtu verejnoprávnej inštitúcie, z rozpočtu štátneho fondu, z rozpočtu vyššieho územného celku alebo rozpočtu obce, e) určenie ceny majetku alebo kurzu cenného papiera pri jeho prevode alebo prechode na inú osobu, f) konkurz, vyrovanie, reštrukturalizáciu alebo oddženie alebo g) zápis do obchodného registra alebo katastra nehnuteľností, evidencie motorových vozidiel alebo iného registra podľa osobitného predpisu, za čo sa potrestá odňatím slobody na 6 mesiacov až 3 roky.

Podľa § 259 odsek 2 Tr. zákona, rovnako ako v odseku 1 sa potrestá, kto v úmysle uvedenom v odseku 1 a) urobí zásah do technického alebo programového vybavenia počítača, alebo b) podklady uvedené v odseku 1 zničí, poškodí, urobí neupotrebitelnými alebo nevedie.

Povinnosť viesť účtovné doklady vyplýva z osobitného zákona č. 431/2002 Z. z. o účtovníctve, objektom tohto trestného činu je záujem štátu na vedení a uchovávaní riadneho účtovníctva a ďalších dokladov slúžiacich k prehľadu o hospodárení a majetku alebo k ich kontrole a na pravdivosti zápisov v obchodnom registri. Adresátom bude spravidla štát, môže sa dotýkať daňovej oblasti, úseku zdravotného alebo sociálneho poistenia, oblasti pracovnoprávnej, ale nemusí to tak byť vždy, lebo môžu byť nepriamo dotknutí aj obchodní partneri napríklad pri predstieraní platobnej neschopnosti. Stavom hospodárenia sa mieni aktuálny stav v podnikaní alebo inej činnosti právnickej alebo fyzickej osoby, ktorá je podľa zákona povinná viesť účtovné knihy, zápisy a iné doklady slúžiace k prehľadu o stave hospodárenia a majetku a k ich kontrole.

Z výpovede obžalovanej Q. M. plynie, že táto nevedla účtovníctvo spoločnosti Tobistav s.r.o. ani jej nástupníckej spoločnosti, nemala záujem podnikat' a skutku sa dopustila kvôli finančnej odmene, ktorú jej vyplatil obžalovaný P. M.. Je pravdou, že obžalovaná M. nevedla podľa obžaloby účtovníctvo v mesiaci december 2014, ale podľa jej výpovede ani v roku 2015 až do 27.5.2015 (VH transport, s.r.o.), nemala prehľad o hospodárení, dlhu minimálne vo vzťahu ku Sociálnej poisťovni, nebola napríklad vykonaná ročná účtovná závierka, teda ako konateľka spoločnosti neplnila povinnosti uložené jej zákonom č. 431/2002 Z. z. o účtovníctve v platnom znení. Vykonaným dokazovaním mal krajský súd za preukázané, že účtovníctvo od obžalovanej prevzal obžalovaný P. M., ktorého pokyny plnila obžalovaná M. za finančnú odmenu, pretože bola v zlej finančnej situácii a preto považuje krajský súd rozhodnutie okresného súdu, ktorý uznal obžalovaného M. vinným z prečinu skresľovania údajov hospodárskej a obchodnej evidencie podľa § 259 ods. 1 písm. c), ods. 2 písm. b) Tr. zákona vo forme pomoci podľa § 21 ods.1 písm. d) Tr. zákona, za zákonné.

K námietke obžalovaného M., že obžalovaná M. mala povinnosť viesť účtovníctvo až od 03.12.2014, nie počas celého roka 2014, krajský súd uvádza, že v skutkovej vete rozsudku je jednoznačne uvedené, že obžalovaná M. nevedla účtovníctvo od 03.12.2014. Aj keď samotná obžalovaná priznala, že účtovníctvo nevedla vôbec, teda ani ďalej do odovzdania dokladov S. F., tu krajský súd uvádza, že na podklade

len odvolania obžalovaného M., v dôsledku chýbajúceho odvolania prokurátora, nebolo možné kvôli zásade zákazu reformatio in peius rozšíriť obdobie, po ktoré obžalovaná M. účtovníctvo nevedla až do skončenia funkcie konateľky.

Ani krajský súd nepovažoval za potrebné dopočuť svedka S. F., keďže ani obžalovanej Q. M., ani obžalovanému P.G. M. sa nekládlo za vinu, že účtovné doklady spoločnosti Tobistav s.r.o. zničili, poškodili, urobili neupotrebitelnými, ale že tieto obžalovaná Q.. M. nevedla, čo samotná obžalovaná M. počas celého trestného konania priznávala.

Obžalovaný P.. M. priznal, že účtovné doklady doniesol obžalovanej M. po tom, ako sa táto stala konateľkou spoločnosti Tobistav s.r.o., resp. VH transport s.r.o. a rovnako tak priznal, že bol prítomný pri ich odovzdávaní S. F..

Keďže obžalovaný M., vychádzajúc z odpisu registra trestov, nebol doposiaľ súdne trestaný, správne okresný súd vzhliadol v jeho prípade poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zákona, teda, že viedol pred jeho spáchaním riadny život. Výrok o treste považuje krajský súd rovnako za zákonný a správny, preto odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.